

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO PRÁVNÍ
MOCI dne 27.3.2006

Český telekomunikační úřad
Odbor přezkoumávání rozhodnutí

Dne 19.4.06 *Klikavský*

Praha 21. března 2006

Čj. 1 908/2006-603/II. vyř.

Rada Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „Rada ČTÚ“) jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1. zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává na základě odvolání (rozkladu) podaného dne 12. 1. 2006 společností **GTS NOVERA a.s.**, IČ 61058904, se sídlem Sokolovská 86/131, 186 00 Praha 8, v zastoupení Ing. Pavlem Henkem, podle § 61 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „ČTÚ“), ze dne 22. 12. 2005, čj. 30231/2005-610/II. vyř., o návrhu společnosti GTS NOVERA, a.s. proti společnosti Eurotel Praha, spol. s r.o., IČ 15268306, se sídlem Vyskočilova 1442/1b, 140 21 Praha 4, zastoupené Mgr. Václavem Zakouřilem, ve věci sporu o propojení veřejných komunikačních sítí podle návrhu Dodatku č. 3 ke Smlouvě o propojení telekomunikačních sítí pro službu virtuálních volacích karet (dále jen „VCC“), podle § 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích a na návrh zvláštní komise Rady ČTÚ ustavené podle § 61 odst. 2 správního řádu, toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 59 odst. 2 správního řádu se odvolání zamítá a rozhodnutí správního orgánu I. stupně se potvrzuje.
- II. Žádnému z účastníků řízení se nepřiznávají náklady odvolacího řízení.

Odůvodnění:

Společnost GTS NOVERA a.s. doručila ČTÚ dne 26. 7. 2005 Žádost o zahájení správního řízení ve smyslu § 127 zákona o elektronických komunikacích a o vydání

rozhodnutí podle § 80 odst. 4 tohoto zákona ve věci sporu o propojení veřejných telekomunikačních sítí mezi společnostmi GTS NOVERA a.s. a společností Eurotel Praha, spol. s r.o. Předmětem sporu je pak podle navrhovatele celý text návrhu Dodatku č. 3 ke Smlouvě o propojení telekomunikačních sítí pro službu VCC. O uzavření předmětného dodatku byla společnost Eurotel Praha, spol. s r.o. navrhovatelem požádána dne 21. 3. 2005 a do 22. 7. 2005, tj. do dne zpracování návrhu na zahájení správního řízení, na uvedený požadavek nereagovala.

V oznámení o zahájení řízení dne 26. 7. 2005 (tj. dnem, kdy podání navrhovatele bylo doručeno správnímu orgánu) vyzval správní orgán I. stupně podle ustanovení § 32 správního řádu účastníky, aby doložili svá stanoviska k předmětu sporu, popřípadě předložili důkazy, které považují z hlediska projednávané věci za důležité. Správní orgán si současně vyžádal popis dosavadního průběhu vzájemných jednání, dosažené závěry a upozornil, že součástí návrhu na rozhodnutí sporu musí být návrh smlouvy se specifikací jeho sporných částí.

Společnost Eurotel Praha, spol. s r.o. ve svém vyjádření, doručeném správnímu orgánu dne 27. 9. 2005, považuje službu přístupu ke službám VCC za skrytou službu volby operátora (Carrier Selection), která je nabízena jedním operátorem a po druhém operátorovi se požaduje, aby zpřístupnil svou síť prvnímu operátorovi, a tím de facto jeho službu svým účastníkům. To znamená, že první operátor je povinen umožnit svým účastníkům, aby si mohli zvolit operátora, který jejich hovor realizuje a kterému za poskytnutou službu elektronických komunikací zaplatí. Společnost Eurotel Praha, spol. s r.o. se domnívá, že § 70 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích ukládá povinnost poskytovat službu Carrier Selection primárně v oblasti připojení účastníků k veřejné telefonní síti a jejího používání v pevném místě a navíc pouze na základě analýzy relevantních trhů. Mobilní operátoři nemají zákonnou povinnost předmětnou službu poskytovat.

Jako další argument pro vyjádření nesouhlasu s předmětným návrhem společnost Eurotel Praha, spol. s r.o. uvádí, že Dodatek č. 3 nelze v žádném případě uzavřít, bez ohledu na posouzení služby VCC jako zastřené služby Carrier Selection, a to zejména na základě znění poslední věty bodu 19.1 předmětného Dodatku, podle kterého „Cena za hovory uskutečněné prostřednictvím této služby není účtována telefonní stanici, ze které jsou uskutečněny, ale volající platí za hovory prostřednictvím služeb VCC poskytovaných v síti společnosti GTS NOVERA, a.s. resp. společnosti Eurotel Praha, spol. s r.o.“. Návrh Dodatku č. 3, který obsahuje uvedené ustanovení, odporuje platnému cenovému rozhodnutí ČTÚ

č. 01/PROP/2005, kterým se stanoví způsob výpočtu cen za propojení veřejných telekomunikačních sítí pro zprostředkování přístupu ke službám VCC, a to z veřejných mobilních telekomunikačních sítí. Toto cenové rozhodnutí nezakazuje provozovatelům veřejných mobilních telekomunikačních sítí, ve kterých je volání započato, účtovat cenu volajícímu. Předmětnou skutečnost považuje společnost Eurotel Praha, spol. s r.o. za „absolutní překážku k uzavření Dodatku“, nikoliv o věcný spor. Na základě výše uvedeného navrhla, aby správní orgán v této věci vydal rozhodnutí, kterým by návrh společnosti GTS NOVERA, a.s. v plném rozsahu zamítl.

Společnost GTS NOVERA, a.s. ve svém vyjádření ze dne 5. 12. 2005 sděluje, že při návrhu popisu a podmínek služby VCC vycházela z § 62 zákona o elektronických komunikacích. Podle navrhovatele cenové rozhodnutí ČTÚ č. 01/PROP/2005 stanovuje způsob výpočtu cen za propojení veřejných telekomunikačních sítí pro zprostředkování přístupu ke službám VCC, a to z veřejných mobilních telekomunikačních sítí.

Po provedeném dokazování a posouzení výše uvedených skutečností vydal podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady ČTÚ dne 22. 12. 2005 rozhodnutí, čj. 30231/2005-610/II. vyř., kterým se návrh na rozhodnutí o propojení komunikačních sítí elektronických komunikací podle návrhu Dodatku č. 3 ke Smlouvě o propojení telekomunikačních sítí ze dne 31. 5. 2002, zamítá. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

V odůvodnění rozhodnutí se dále konstatuje, že podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích: *„předseda Rady ČTÚ rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě“*. Zákon o elektronických komunikacích pak v ustanovení § 80 odst. 4 stanoví, že *„Nedojde-li k uzavření písemné smlouvy o přístupu nebo smlouvy o propojení sítí do 2 měsíců ode dne zahájení jednání o návrhu smlouvy, je ČTÚ oprávněn na základě návrhu kterékoliv smluvní strany rozhodnout spor postupem podle § 127. Součástí návrhu smluvní strany na rozhodnutí sporu musí být návrh smlouvy se specifikací jeho sporných částí“*.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že předseda Rady ČTÚ rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti na základě specifikace sporných částí návrhu smlouvy/dodatku ke smlouvě, nikoli o celém návrhu smlouvy/dodatku ke smlouvě tak, aby svým rozhodnutím nahrazoval neexistující smlouvu o propojení. V daném případě však

navrhovatel nespecifikoval, ač to § 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích ukládá, dostatečně srozumitelně, které části Dodatku č. 3, který má být podle podání podnětu na rozhodnutí sporu samostatnou částí předmětné smlouvy, a jenž má stanovit podmínky poskytování smluvně dosud neupravené služby VCC, jsou sporné. Z odmítavých vyjádření společnosti Eurotel Praha, spol. s r.o. k návrhu je zřejmé, že sporným je návrh v celém rozsahu, jak to tvrdí navrhovatel. Zákon o elektronických komunikacích však komplexní regulační zásahy do smluvních vztahů v požadovaném rozsahu a za daných podmínek neumožňuje. Z tohoto zákona však vyplývá, že správní orgán rozhodne tak, že určí, která strana sporu je v právu, či jak mají strany při sporu o uzavření smlouvy o propojení/dodatku ke smlouvě postupovat, ale nemůže rozhodnout o povinnosti stran propojit své sítě podle předmětného návrhu. Rozhodnutí požadované navrhovatelem by bylo nad rámec pravomoci správního orgánu, která mu byla svěřena zákonem o elektronických komunikacích.

Jiná situace může ovšem nastat po označení podniku s významnou tržní silou na relevantním trhu podle § 51 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích. Podle ustanovení § 139 odst. 2 tohoto zákona je společnost Eurotel Praha, spol. s r.o., jakožto subjekt s výrazným podílem na trhu, povinna při poskytování propojení dodržet stávající povinnosti týkající se propojení sítí, a to povinnost nediskriminace. Společnost Eurotel Praha, spol. s r.o. službu přístupu ke službám virtuálních volacích karet neposkytuje, a k porušení povinnosti nediskriminace podle písm. a) uvedeného normativního ustanovení tudíž nedochází.

V odůvodnění rozhodnutí se dále konstatuje, že na základě uvedených skutečností bylo rozhodnuto o zamítnutí návrhu jako celku tak, jak je uvedeno v části I. výroku tohoto rozhodnutí. Výrok o náhradě nákladů se odůvodňuje tím, že žádný z účastníků řízení nárok na náhradu nákladů řízení nevznese.

Proti vydanému rozhodnutí podala společnost GTS NOVERA a.s. v zákonné lhůtě odvolání. V něm opakuje některé skutečnosti z minulých podání a dále sděluje, že v odvoláním napadeném rozhodnutí se konstatuje, že předseda Rady rozhoduje spory na základě specifikace sporných částí návrhu smlouvy o propojení/dodatku ke smlouvě, nikoliv o celém návrhu smlouvy o propojení/dodatku ke smlouvě, zároveň je uvedeno, že navrhovatelem byl sporným označen celý text dodatku. Ze zákona o elektronických komunikacích podle odvolatele nevyplývá, že ČTÚ rozhoduje jen o sporných částech návrhu a nikoliv o celém sporném návrhu smlouvy o propojení/dodatku ke smlouvě. Zákon neomezuje rozsah sporných otázek a sporných bodů vůči všem bodům návrhu. Výklad, který

zastává ČTÚ a který vede k numerativnímu vyjmenovávání sporných bodů dokumentu, namísto konstatování spornosti dokumentu jako celku, je v rozporu se zásadami správního řízení (správního řádu).

Stanovisko ČTÚ uvedené v odůvodnění rozhodnutí, že ČTÚ nemůže rozhodnout o propojení a tak nahradit smlouvu mezi účastníky, je v rozporu s účelem zákona o elektronických komunikacích. Tím je zajistit propojování komunikačních sítí tak, aby uživatelé jednoho podnikatele mohli komunikovat s uživateli druhého podnikatele nebo umožnění přístupu ke službám poskytovaným jiným podnikatelem. Povinností regulátora je pak ve sporech o propojení rozhodnout tak, že buď požadavek na propojení zamítne, jako neopodstatněný a nebo mu vyhoví a svým rozhodnutím stanoví povinnost sítě propojit. ČTÚ podle odvolatele nemůže rozhodnout tak, že určí, která strana sporu je v právu, či jak mají strany při sporu o uzavření smlouvy o propojení/dodatku ke smlouvě postupovat. Rozhodnutí musí být nejen formálně správné, ale musí být i v souladu se zákonem.

Z odůvodnění předmětného rozhodnutí podle společnosti GTS NOVERA a.s. nevyplývá, že by se ČTÚ zabýval předmětem podání. S ohledem na výše uvedené odvolatel navrhuje, aby Rada ČTÚ předmětné rozhodnutí zrušila a věc vrátila správnímu orgánu, který je vydal k novému projednání a rozhodnutí.

Na základě podaného odvolání bylo napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, Radou Českého telekomunikačního úřadu velmi podrobně přezkoumáno a znovu posouzeno. Odvolací orgán vycházel jak z podkladů poskytnutých účastníky řízení, tak z důkazů realizovaných správním orgánem I. stupně.

Vzhledem k tomu, že správní řízení v této věci nebylo pravomocně skončeno přede dnem 1. 1. 2006, kdy nabyl účinnosti zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, se v souladu s ustanovením § 179 odst. 1 tohoto zákona řízení dokončí podle dosavadních předpisů, tj. podle zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

Po posouzení předmětné věci odvolací správní orgán konstatuje, že ČTÚ není do doby stanovení podniku s významnou tržní silou, a to na základě výsledku analýzy relevantního trhu (viz § 51 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích), oprávněn rozhodovat o povinnosti uzavřít smlouvu o propojení sítí podle § 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích. K tomu dále konstatuje, že pokud se účastníci nedohodnou o jakékoli části smlouvy/dodatku ke smlouvě, nedohodnou se o smlouvě jako takové. Za této situace by byla dána pravomoc ČTÚ pouze tam, kde by šlo o povinnosti uložené ČTÚ

podniku s významnou tržní silou. Všechny ostatní spory je možné řešit až po uzavření smlouvy o přístupu nebo smlouvy o propojení sítí.

Po zhodnocení veškerého spisového materiálu lze konstatovat, že nejsou důvody pro změnu předmětného rozhodnutí. Výrok o náhradě nákladů je v souladu s ustanovením § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích.

S odkazem na výše uvedené a po posouzení daného případu Rada ČTÚ na základě svého oprávnění podle § 107 odst.8 písm. b) bodu 1 zákona o elektronických komunikacích rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

Ing. David Stádník
předseda Rady

Českého telekomunikačního úřadu